

LO NINNO É LO TSARET

PATOIS DE CHARVENSOD

(PAR RAFFAELLA LUCIANAZ)

[1-2] N'ayé eun cou eun ninno que se promin-èye fieue comme eun beublo, eun trottèn é eun djouyèn avouì le mèinoù di veulladzo. Eun bo dzor, le mèinoù dion : « Ah ! Sariye pa mal que lo melet l'èye eun tsaret ! ».

[3-4] Adón pappagràn di : « Eh beun ! Vo lo féyo mé si tsaret ! ». L'a prèi de lan, l'a prèi lo martelet, l'a prèi la resetta, l'a prèi lo véraboqueun, l'a prèi le cllou, é aprì l'a résoù, l'a coppou, l'a tsapotoù é pin ! é pan ! é pin ! é pan ! ... l'a fé eun dzen tsaret.

[5-6] Dèisèn, l'a fé le raoue de bouque, l'a beuttoù eun bo sercllo de feue a l'entoo é l'a placha-le si lo tsaret. Majin-ade maque véo sayan-ti contèn le mèinoù ! É lo melet de pi euncó : lli devàn é lo tsaret déri !

[7-8] Can l'è itoù lo momàn de coilli le pomme, le mèinoù l'an tchardjà la frouite maoua si lo tsaret. Eun dzoo, l'an reumpli rando lo tsaret, mimo se lo ninno le souplièye : « Pa pouèi lé, l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Mi le mèinoù l'an pa acoutou-lo, i contréo : l'an djontoù tan de pomme que can lo ninno l'è partì, lo tsaret... l'a fé craque ! Lo ninno l'è beuttou-se a plaoué : « Mon dzen tsaret ! ».

[11-12] Pe boneue que pappagràn l'è passou de lé ! L'a dimandou : « Qui plaoue-ti ? ». Le mèinoù l'an repondi-lèi : « Ah ! L'è lo ninno : son tsaret l'è dibouéloù ».

[13-14] Adón pappagràn l'a ditatchà lo tsaret, l'a prèi torna lo martelet, la resetta, la véraboqueun é le cllou, é pin ! é pan ! é pin ! é pan ! ... l'a arrendjà lo tsaret.

[15-16] Lo ninno l'iye to contèn, mi l'a deut : « Si cou seu, mèinoù, tsardzade pa tro de pomme si mon tsaret ! ». É le mèinoù di veulladzo, to contèn péqué lo ninno l'ayé quetoù de plaoué, l'an fé la ronda a l'entoo di tsaret.